

Lovforslag nr. L 168. Fremsat den 8. februar 2001 af økonomiministeren (Marianne Jelved)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven og lov om fondsmæglerselskaber¹⁾

(Anvendelse af interne modeller til kapitaldækningsformål, etablering af filialer i andre lande og præcisering af insolvensbegrebet)

§ 1

I lov om banker og sparekasser m.v., jf. lovbe- kendtgørelse nr. 706 af 14. juli 2000, som ændret ved § 2 i lov nr. 1327 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 12, udgår: »i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets 2. samordningsdirektiv«.

2. I § 6 b, stk. 1, udgår: »inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med«.

3. § 6 b, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved etablering af en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, videresender Finanstilsynet de i stk. 1 nævnte oplysninger og oplysninger om pengeinstituttets ansvarlige kapital og solvensnøgletal samt oplysninger om indskydergarantiordningen til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne og underretter pengeinstituttet herom. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af pengeinstituttets tilladelse.«.

4. I § 6 b, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »de«: »i stk. 1 og 2«.

5. § 6 b, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Pengeinstituttet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet enhver ændring af de i stk. 1 nævnte forhold. Meddelelsen skal være modtaget senest en måned inden, at ændringen foretages. Pengeinstituttet er tilsvarende forpligtet over for værtslandets tilsynsmyndighed, såfremt værtslandet er et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.«.

6. I § 12, § 15 e, stk. 2 og § 15 j, stk. 3, indsættes efter »§ 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4,«: »§ 54 b,« og efter »§ 64,« indsættes: »§ 76 a,«.

7. I § 15 e, stk. 2 og § 15 j, stk. 3, indsættes efter »§ 55 a,«: »§ 56, stk. 1 og 2, 1. pkt., og stk. 4, § 57,«.

8. I § 15 f, stk. 1, ændres »de i De Europæiske Fællesskabers direktiv af 12. december 1977, art. 2, stk. 4 a, nævnte betingelser« til: »bestemmelserne i artikel 2, stk. 5, i Rådets direktiv nr. 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/31/EØF af 22. juni 1998 om ændring af Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

optage og udøve virksomhed som kreditinstitut«.

9. I § 21, stk. 1 indsættes som 3. pkt.:

»Finanstilsynet kan tillade, at et institut ved opgørelse af de vægtede poster med markedsrisiko kan anvende interne modeller.«.

10. I § 22 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Uanset konkurslovens § 17, stk. 2, anses et pengeinstitut, der ikke kan opfylde sine forpligtelser på efterstillet kapital optaget i henhold til § 22, stk. 1 og 2, ikke for at være insolvent.«.

11. I § 54, stk. 1, ændres »hæfte« til: »fængsel«.

§ 2

I realkreditloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 738 af 4. august 2000, som ændret ved § 3 i lov nr. 1327 af 20. december 2000 foretages følgende ændringer:

1. I § 42, stk. 5, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

2. § 50, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved etablering af en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, videresender Finanstilsynet de i stk. 1 nævnte oplysninger samt oplysninger om instituttets ansvarlige kapital til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne og underretter realkreditinstituttet herom. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af realkreditinstituttets tilladelse.«.

3. I § 50, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »de«: »i stk. 1 og 2«.

4. § 50, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Realkreditinstituttet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet enhver ændring af de i stk. 1 nævnte forhold. Meddelelsen skal være modtaget senest en måned inden, at ændringen foretages. Realkreditinstituttet er tilsvarende forpligtet over for værtslandets tilsynsmyndighed, såfremt værtslandet er et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.«.

5. I § 51, stk. 1, indsættes efter »et andet land«: »inden for den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med«.

6. § 51, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Finanstilsynet videresender den i stk. 1 omhandlede meddelelse samt en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af realkreditinstituttets tilladelse, til tilsynsmyndighederne i værtslandet, senest en måned efter modtagelsen af denne meddelelse.«.

7. I § 53, stk. 5, indsættes som nyt 2. pkt.:

»Finanstilsynet kan tillade, at et realkreditinstitut ved opgørelse af de vægtede poster med markedsrisiko kan anvende interne modeller.«.

2. pkt. bliver herefter 3. pkt.

8. § 74, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

9. I § 74, stk. 5, som herefter bliver stk. 4 ændres »4« til: »3«.

10. I § 76 a, stk. 1, ændres »repræsentantskabet« til: »institutts øverste myndighed«.

11. I § 86 indsættes som nyt stykke 2:

»Stk. 2. Uanset konkurslovens § 17, stk. 2, anses et realkreditinstitut, der ikke kan opfylde sine forpligtelser på efterstillet kapital optaget som værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud samt kortfristet supplerende kapital, ikke for at være insolvent.«.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 3

I lov om fondsmæglerselskaber, jf. lovebekendtgørelse nr. 704 af 17. juli 2000, som ændret ved § 4 i lov nr. 1327 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1 udgår: »inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med«.

2. § 7, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved etablering af en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, videresender Finanstilsynet de i stk. 1 nævnte oplysninger samt oplysninger om en eventuel investorbekyttelsesordning til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne og underretter fondsmægler-

selskabet herom. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse.«.

3. I § 7, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »de«: »i stk. 1 og 2«.

4. § 7, stk. 4 affattes således:

»Stk. 4. Fondsmæglerselskabet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet enhver ændring i de i stk. 1 og 2 nævnte forhold. Meddelelsen skal være modtaget senest en måned inden, at ændringen foretages. Fondsmæglerselskabet er tilsvarende forpligtet over for værtslandets tilsynsmyndighed, såfremt værtslandet er et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.«.

5. § 12, stk. 4-5, ophæves.

6. I § 16, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Finanstilsynet kan tillade, at et fondsmægler-selskab ved opgørelse af de vægtede poster med markedsrisiko kan anvende interne modeller.«.

7. I § 18 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Uanset konkurslovens § 17, stk. 2, anses et fondsmæglerselskab, der ikke kan opfylde sine forpligtelser på efterstillet kapital optaget i

henhold til § 18, stk. 1 og 2, ikke for at være insolvent.«.

8. I § 21, stk. 2, 4. pkt. ændres »nærværende stykkes 1. og 2. pkt.« til: »nærværende stykkes 1. og 3. pkt.«.

9. I § 21, stk. 7 ændres »stk. 2, 2. pkt.« til: »stk. 2, 3. pkt.«.

10. I § 36, stk. 1, ændres »hæfte« til: »fængsel«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2001.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 1, nr. 10, § 2, nr. 11 og § 3, nr. 7, der præciserer, at efterstillet kapital ikke indgår ved bedømmelsen af om et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmægler-selskab er insolvent, gælder kun for efterstillet kapital, der er udstedt efter lovens ikrafttræden.

§ 5

§§ 1 og 3 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Lovforslaget indeholder tre hovedelementer: Anvendelse af interne modeller til kapitaldækningsformål, procedurebestemmelser vedrørende filialetableringer samt en præcisering af insolvensbegrebet, hvorefter efterstillet kapital ikke indgår ved solvensbedømmelsen af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber. Herudover indeholder forslaget ændringer af redaktionel karakter.

Tilladelse til at anvende interne modeller til kapitaldækningsformål

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet kan tillade, at et institut ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisiko anvender interne modeller. Baggrunden for forslaget er, at nogle institutter har udviklet egne risikosystemer, der kan måle de markedsrisici, institutterne løber mere præcist end de standardmetoder, der er anført i de gældende EF-direktiver. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/31/EØF af 22. juni 1998 om ændring af Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (CAD II-direktivet), der er et minimumsdirektiv, giver de enkelte medlemslande mulighed for at tillade landets institutter at anvende interne modeller. Da forslaget er i overensstemmelse med CAD II-direktivet skal kravene i dette direktiv være opfyldt.

Præcisering af insolvensbegrebet

Forslaget gennemfører anbefalingen i betænkningen fra Økonoministeriets udvalg om den finansielle sektor efter år 2000, om enten at fratage indehaverne af efterstillet kapital retten til at indgive konkursbegæring eller ved at foretage en præcisering af insolvensbegrebet, hvorefter den efterstillede kapital ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

I dag kan ejere af efterstillet kapital i lighed med øvrige fordringshavere i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab indgive konkursbe-

gæring. Da der i forbindelse med en konkurs imidlertid sjældent vil være midler til at honorere den efterstillede kapital, er det tvivlsomt, om en konkursbegæring fra en indehaver af efterstillet kapital vil kunne efterkommes og dermed føre til afsigelse af konkursdekret (spørgsmålet om »retlig interesse«).

Med forslaget præciseres det, at efterstillet kapital udstedt af pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber efter lovens ikrafttræden ikke indgår ved solvensbedømmelsen, og det sikres hermed, at retsstillingen er forudsigelig ved bedømmelsen af, om et penge- eller realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab er insolvent. Det vurderes, at der er tale om et begrænset indgreb, da det som ovenfor anført vil være tvivlsomt under den gældende lovgivning, om en konkursbegæring vil kunne efterkommes. Dette skal også ses på baggrund af, at bestemmelsen kun gælder for efterstillet kapital udstedt efter lovens ikrafttræden.

Etablering af filialer

Som led i en styrkelse af tilsynet med den finansielle sektor foreslås den eksisterende underretningspligt til Finanstilsynet ved etablering af en filial udvidet for pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, til at gælde alle lande i stedet for kun at gælde inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med. Denne underretningspligt gælder allerede for realkreditinstitutter.

Høring

Advokatrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Handel & Service, Dansk Landbrugs Realkreditfond, Dansk Industri, Danske Finansieringsselskabers Forening, Den Danske Børsmæglerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Danske Handelskammer, Det Økonomiske Råd, Erhvervenes Skattesekretariat, Erhvervsankenævnet,

Erhvervsministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansforbundet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Finansministeriet, Finansrådet, Finansstyrelsen, Finansektorens Arbejdsgiverforening, Fondsrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af J.A.K. Andelskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, FTF, Garantifonden for indskydere og investorer, Grønlands Hjemmestyre, Håndværksrådet, Investeringsforeningsrådet, Justitsministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Københavns Fondsbørs A/S, Landsorganisationen i Danmark, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Pengeinstitutternes Betalingssystemer A/S, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Skatteministeriet og Værdipapircentralen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, der har udviklet egne risikosystemer til måling af markedsrisici, forventes med forslaget om tilladelse til at anvende interne modeller, at kunne opnå en administrativ fordel, da de interne modeller med Finanstilsynets tilladelse kan anvendes ved kapitaldækningsopgørelsen. Forslaget om ændring af un-

derretningspligten til Finanstilsynet ved etablering af en filial i udlandet forventes ikke at have erhvervs-mæssige konsekvenser. Forslaget om at ophæve real-kreditlovens bestemmelse om, at økonomiministeren skal godkende bestyrelsesmedlemmerne i en fond eller en forening, der ejer et realkreditinstitut, vurderes at indebære en mindre administrativ lettelse for de berørte institutter.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Lovovervågning

Lovforslaget er omfattet af regeringens lovovervågning.

På Økonomiministeriets ressortområde vil lovovervågningen ske i tæt samarbejde med den finansielle sektor. En gang om året vil økonomiministeren afgive en redegørelse til Folketingets Erhvervsudvalg, som bl.a. vil indeholde en beskrivelse af de indhøstede erfaringer med de love, der deltager i lovovervågningen. Endvidere vil Finanstilsynet på baggrund af indhøstede erfaringer med administration af lovgivningen en gang årligt foretage en evaluering af, i hvilket omfang forudsatte mål og effekter af vedtagne lovforslag rent faktisk realiseres.

Forholdet til EU-retten

Med CAD II-direktivet har de enkelte medlemslande mulighed for at tillade, at et institut ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisiko kan anvende interne modeller, hvis visse krav er opfyldt.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter (hvis ja, angives omfang)	Negative konsekvenser/mer-udgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Institutter, der har udviklet egne risikosystemer til måling af markedsrisici, vil med forslaget kunne opnå en administrativ fordel, da de interne modeller med Finanstilsynets tilladelse kan anvendes ved kapitaldækningsopgørelsen. Forslaget om at ophæve realkreditlovens bestemmelse om, at økonomiministeren skal godkende bestyrelsesmedlemmerne i en fond eller en forening, der ejer et realkreditinstitut, vurderes at indebære en mindre administrativ lettelse for de berørte institutter.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med CAD II-direktivet har de enkelte medlemslande mulighed for at tillade, at et institut ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisiko kan anvende interne modeller, hvis visse krav er opfyldt.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lov om banker og sparekasser m.v.

Til nr. 1

Henvisningen til 2. samordningsdirektiv (89/646/EØF) er overflødig, hvorfor denne foreslås at udgå. Endvidere er bestemmelserne i forbindelse med kodificering af bankdirektiver overflyttet til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (kreditinstitutdirektivet).

Til nr. 2

Med ændringen udvides den eksisterende underretningspligt i § 6 b, stk. 1, til at gælde etablering af en filial i alle lande, i stedet for kun at gælde inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Til nr. 3

Bestemmelsen er en procedureregulering, der omhandler de oplysninger som Finanstilsynet skal videresende i forbindelse med danske pengeinstitutters etablering af filialer i udlandet.

Det foreslås, at Finanstilsynet som hidtil alene skal videresende de i bank- og sparekasseloven § 6 b, stk. 1, nævnte oplysninger til tilsynsmyndighederne i det land, hvor filialen etableres, når dette land er med-

lem af Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Dette er et resultat af det såkaldte europæiske pas for pengeinstitutter, hvorefter en tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed i ét medlemsland i EU gælder i hele unionen. Hvis pengeinstituttet ønsker at etablere en filial i andre lande, skal pengeinstituttet opfylde det pågældende lands lovgivning.

Til nr. 4

Ændringen er en præcisering som følge af forslaget § 1, nr. 3.

Til nr. 5

Forslaget sikrer, at den eksisterende underretningspligt om ændrede forhold i § 6 b, stk. 4, der gælder for filialer inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, også udstrækkes til at gælde filialer i andre lande (3. lande). Dog således at værtslandets tilsynsmyndigheder ikke skal underrettes i disse tilfælde, da der ikke nødvendigvis foreligger underretningsaftaler med 3. lande. Det er således 3. landenes lovgivning, der skal sikre, at 3. landene får de informationer, som 3. landene skønner nødvendige.

Til nr. 6

De foreslåede ændringer er en følge af, at der d. 10. jan. 2001 er fremsat forslag (L 139) om, at bestemmelser om bestyrelsens og direktionens forpligtelser i forhold til revisor og revisors forhold til generalforsamlingen ophæves i årsregnskabsloven og indføres som nye bestemmelser i aktieselskabsloven.

Til nr. 7

Med forslaget bliver der overensstemmelse mellem den nugældende bestemmelse i § 12, stk. 1, for sparekasser og de med forslaget ændrede bestemmelser i § 15 e, stk. 2, for andelskasser og § 15 j, stk. 3, for sammenslutningen af andelskasser.

Til nr. 8

Bestemmelsen foreslås ændret, da direktivbestemmelserne i forbindelse med kodificering af bankdirektiver er overflyttet til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

Til nr. 9

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet kan tillade, at et institut kan benytte interne modeller ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisiko. Denne mulighed er i overensstemmelse med det såkaldte CAD

II-direktiv, og kravene i dette direktiv skal derfor være opfyldt.

Et pengeinstituts største risici er normalt kreditrisiciene ved udlån m.v. Opgørelsen af disse risici påvirkes ikke af CAD II-direktivet, der derimod vedrører markedsrisici, dvs. risikoen for tab som følge af ændringer i renter, aktie- og valutakurser samt råvarepriser.

Baggrunden for reglerne i direktivet er, at nogle pengeinstitutter m.v. har udviklet egne risikostyrings-systemer, der kan måle de markedsrisici, som institutterne løber mere præcist end de standardmetoder, der er anført i de gældende EF-direktiver. Disse risikostyringssystemer kaldes normalt for interne modeller eller Value at Risk-modeller (VaR-modeller).

Princippet i modellerne er, at risikoen for tab beregnes med udgangspunkt i de faktiske ændringer i renter samt aktie- og valutakurser samt råvarepriser, der har kunnet konstateres i det seneste år eller i en længere periode.

Ved udarbejdelsen af CAD II-direktivet fandt man, at institutter, der anvender interne modeller ved deres interne risikostyring, også ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisici skulle have mulighed for at anvende disse modeller i stedet for standardmetoderne. Da der er tale om et minimumsdirektiv, er det op til det enkelte medlemsland at afgøre, om landets institutter skal have denne mulighed.

Endvidere skal tilsynsmyndigheden i hvert enkelt tilfælde tage stilling til, om en intern model kan anvendes ved beregningen af de vægtede poster med markedsrisiko. Det er instituttets bestyrelse og direktion, der har ansvaret for, at modellen lever op til kravene i direktivet og de eventuelle supplerende krav stillet af tilsynsmyndigheden.

Reglerne i CAD II-direktivet er udformet således, at niveauet for de vægtede poster med markedsrisiko i gennemsnit er nogenlunde det samme, uanset om instituttet anvender interne modeller eller anvender standardmetoden. Afhængigt af instituttets konkrete markedsrisici kan anvendelse af interne modeller både give større og mindre vægtede poster end standardmetoden og dermed både et mindre og et større krav til den kapital, instituttet skal have.

Uanset om et institut anvender standardmetoden eller en intern model, vil der - f.eks. ved en valutakrise - kunne forekomme så store ændringer i renter, aktie- eller valutakurser eller råvarepriser, at instituttets tab overstiger den krævede kapital. Instituttets bestyrelse og direktion skal derfor løbende sikre sig, at der er en passende sammenhæng mellem instituttets kapitalforhold og dets risici.

Anvendelse af de interne modeller kræver, at betingelserne i CAD II-direktivet er opfyldt. Finanstilsynet fastsætter, jf. § 21, stk. 1, nærmere regler for opgørelsen af solvensprocenten, herunder opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisiko. Finanstilsynet vil ved kommende revision af kapitaldækningsbekendtgørelsen fastsætte nærmere krav til anvendelsen af interne modeller. Dette indebærer bl.a. følgende kvalitative krav:

- 1) Den interne risikoberegningsmodel skal være tæt integreret i instituttets daglige risikostyringsproces og danne grundlag for rapportering af risikoeksponering til instituttets overordnede ledelse.
- 2) Institutet skal have en risikokontrolafdeling, der er uafhængig af handelsafdelingen, og som rapporterer direkte til den overordnede ledelse. Afdelingen har til opgave at udforme og implementere instituttets risikostyringssystem. Den udarbejder og analyserer daglige rapporter om risikoberegningsmodellens resultater og om de foranstaltninger, der skal træffes i relation til handelsrammer.
- 3) Institutets bestyrelse og overordnede ledelse skal være aktive i risikokontrolprocessen, og risikokontrolafdelingens daglige rapporter behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere positioner, som individuelle handlere har taget, såvel som at kunne reducere instituttets samlede risikoeksponering.
- 4) Institutet skal råde over et tilstrækkeligt stort antal medarbejdere, der er kvalificerede til at benytte sofistikerede modeller inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner.
- 5) Institutet skal have fastlagt procedurer til overvågning og sikring af, at en række skriftligt fastlagte interne retningslinier og kontrolforanstaltninger vedrørende den samlede/generelle anvendelse af risikoberegningsmodellen efterleves.
- 6) Institutets modeller har med deres resultater vist, at de kan beregne risici med rimelig nøjagtighed.
- 7) Institutet skal hyppigt gennemføre en omfattende krisesimulation (stress testing), og resultaterne af simuleringerne skal analyseres af den overordnede ledelse og afspejles i de retningslinier og rammer, som ledelsen fastsætter.
- 8) Institutet skal foretage en uafhængig undersøgelse af risikovurderingssystemet som et led i dets regelmæssige interne revisionsproces. Denne undersøgelse skal omfatte både handelsafdelingens og den uafhængige risikokontrolafdelings aktiviteter. Institutet skal mindst en gang årligt foreta-

ge en undersøgelse af risikostyringsprocessen som helhed.

Instituttet skal endvidere kontrollere nøjagtigheden og resultaterne af sin model ved at gennemføre et »back-testing«-program. »Back-testing« udføres således, at den daglige potentielle risiko for tab, der beregnes ved hjælp af instituttets model for porteføljens daglige slutpositioner, sammenholdes med den daglige ændring i porteføljeværdien ved slutningen af den efterfølgende hverdag.

Det må forventes, at kun et lille antal pengeinstitutter på nuværende tidspunkt ønsker at udnytte den foreslåede mulighed for at anvende interne modeller. Dette skyldes de forholdsvis omfattende krav, der stilles i CAD II-direktivet.

Da de interne modeller indebærer en forbedring af risikostyringen i de institutter, der anvender dem, er det imidlertid positivt, at også danske institutter får denne mulighed. Af hensyn til ensartede konkurrencevilkår bør endvidere både pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber have muligheden.

Til nr. 10

Forslaget sikrer, at såfremt et pengeinstitut ikke kan svare sine forpligtelser i henhold til den efterstillede kapital, medfører dette ikke i sig selv, at instituttet anses for insolvent.

Forslaget gennemfører anbefalingen i betænkningen fra Økonomiministeriets udvalg om den finansielle sektor efter år 2000, om at afklare lovtæksten enten ved eksplicit at fratage indehavere af efterstillet kapital retten til at indgive konkursbegæring eller ved at foretage en præcisering af insolvensbegrebet, hvorefter den efterstillede kapital ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

Efterstillet kapital optaget i henhold til § 22, stk. 1 og 2 er i lighed med øvrig ansvarlig kapital optaget med det formål at kunne medgå til dækning af tab i et pengeinstitut, også i tilfælde hvor det tillades et pengeinstitut at fortsætte sine aktiviteter. Dette er begrundelsen for, at efterstillet kapital kan medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital i et pengeinstitut.

Efter de gældende regler kan ejere af efterstillet kapital i lighed med øvrige fordringshavere i et pengeinstitut indgive konkursbegæring, jf. konkurslovens § 17. Hvorvidt en konkursbegæring fra en fordringshaver kan danne grundlag for et konkursdekret vil afhænge af, om fordringshaveren har en retlig interesse i at fremkalde en konkurs. Hvis det med sikkerhed kan fastslås, at der intet vil fremkomme til dækning af en given fordring, og fordringshaverene ikke i øvrigt kan anføre nogen rimelig interesse i at fremkalde en kon-

kurs, kan konkursdekret ikke afsiges. I praksis vil der i forbindelse med et pengeinstituts konkurs ofte ikke være midler til at honorere den efterstillede kapital. Det vil derfor være tvivlsomt om en konkursbegæring med baggrund i den efterstillede kapital vil kunne efterkommes og dermed føre til afsigelse af et konkursdekret.

Med forslaget sikres det, at retsstillingen er sikker og forudsigelig ved bedømmelsen af om et pengeinstitut er insolvent. Det præciseres, at efterstillet kapital ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

Det er kun i forhold til konkurslovens § 17, stk. 2, at der sker afgivelser i forhold til konkurslovens regler. Således gælder bl.a., at indehavere af efterstillet kapital fortsat har stemmeret i konkursboet og kan, hvis der stadig er midler til rådighed efter at de anmeldte simple krav m.v. er dækket, opnå en dividendeudbetaling.

Bestemmelsen vil formentlig i praksis være et begrænset indgreb, da det som nævnt vil være tvivlsomt under gældende lovgivning, om en konkursbegæring vil kunne efterkommes og dermed føre til afsigelse af et konkursdekret. Hertil kommer, at den efterstillede kapital, som det fremgår af § 22, stk. 1 og 2, på flere punkter er væsentlig forskellig fra almindelige fordringer i et pengeinstitut. Der kan ske udskydelse af rentebetalingen, kapitalen kan under nærmere omstændigheder nedskrives, og den efterstillede kapital er i tilfælde af konkurs efterstillet al anden ikke efterstillet gæld.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelse af hæftestrafpen pr. 1. juli 2001, jf. lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Til § 2

Realkreditloven

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvensændring til tidligere gennemførte ændringer af realkreditloven.

Til nr. 2

Bestemmelsen er en procedureregulering, der omhandler de oplysninger som Finanstilsynet skal videresende i forbindelse med danske realkreditinstitutters etablering af filialer i udlandet.

Som led i harmoniseringen af reglerne for finansielle virksomheder, foreslås det, at reglen kun finder an-

vendelse i forbindelse med filialetablering i et land inden for den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Til nr. 3

Ændringen er en præcisering som følge af forslagens § 2, nr. 2.

Til nr. 4

Bestemmelsen er en procedureregulering, hvorefter danske realkreditinstitutter skal meddele Finanstilsynet, når der sker ændringer i de forhold der følger af realkreditlovens § 50, stk. 1.

Det foreslås, at realkreditinstitutter kun skal orientere tilsynsmyndighederne i værtslandet, hvis værtslandet er et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Ændringen medfører en harmonisering med de regler, der gælder for pengeinstitutter.

Til nr. 5

Bestemmelsen er en procedureregulering, hvorefter danske realkreditinstitutter skal meddele Finanstilsynet, når de påtænker at udøve grænseoverskridende aktiviteter i andre lande.

Det foreslås, at bestemmelsen kun skal finde anvendelse, når der er tale om grænseoverskridende aktiviteter i et land inden for den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Ændringen medfører en harmonisering med de regler, der gælder for pengeinstitutter.

Til nr. 6

Ændringen er en præcisering af de procedurer Finanstilsynet skal følge, når danske realkreditinstitutter ønsker at yde grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet land.

Ændringen medfører en harmonisering med de regler, der gælder for pengeinstitutter.

Til nr. 7

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet kan tillade, at et institut kan benytte interne modeller ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisiko. Denne mulighed er i overensstemmelse med det såkaldte CAD II-direktiv (direktiv 98/31/EØF), og kravene i dette direktiv skal derfor være opfyldt.

Et realkreditinstituts største risici er normalt kreditrisici ved udlån m.v. Opgørelsen af disse risici påvirkes ikke af CAD II-direktivet, der derimod vedrører markedsrisici, dvs. risikoen for tab som følge af ændringer i rente, aktie- og valutakurser samt råvarepriser.

Baggrunden for reglerne i direktivet er, at nogle pengeinstitutter m.v. har udviklet egne risikostyrings-systemer, der kan måle de markedsrisici, som institutterne løber mere præcist end de standardmetoder, der er anført i de gældende EF-direktiver. Disse risikostyrings-systemer kaldes normalt for interne modeller eller Value at Risk-modeller (VaR-modeller).

Princippet i modellerne er, at risikoen for tab beregnes med udgangspunkt i de faktiske ændringer i renter samt aktie- og valutakurser samt råvarepriser, der har kunnet konstateres i det seneste år eller i en længere periode.

Ved udarbejdelsen af CAD II-direktivet fandt man, at institutter, der anvender interne modeller ved deres interne risikostyring, også ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisici skulle have mulighed for at anvende disse modeller i stedet for standardmetoderne. Da der er tale om et minimumsdirektiv, er det op til det enkelte medlemsland at afgøre, om landets institutter skal have denne mulighed.

Endvidere skal tilsynsmyndigheden i hvert enkelt tilfælde tage stilling til, om en intern model kan anvendes ved beregningen af de vægtede poster med markedsrisiko. Det er instituttets bestyrelse og direktion, der har ansvaret for, at modellen lever op til kravene i direktivet og de eventuelle supplerende krav stillet af tilsynsmyndigheden.

Reglerne i CAD II-direktivet er udformet således, at niveauet for de vægtede poster med markedsrisiko i gennemsnit er nogenlunde det samme, uanset om instituttet anvender interne modeller eller anvender standardmetoden. Afhængigt af instituttets konkrete markedsrisici kan anvendelse af interne modeller både give større og mindre vægtede poster end standardmetoden og dermed både et mindre og et større krav til den kapital, instituttet skal have.

Uanset om et institut anvender standardmetoden eller en intern model, vil der - f.eks. ved en valutakrise - kunne forekomme så store ændringer i renter, aktie- eller valutakurser, at instituttets tab overstiger den krævede kapital. Instituttets bestyrelse og direktion skal derfor løbende sikre sig, at der er en passende sammenhæng mellem instituttets kapitalforhold og dets risici.

Anvendelse af de interne modeller kræver, at betingelserne i CAD II-direktivet er opfyldt. Finanstilsynet fastsætter, jf. § 53, stk. 5, nærmere regler for opgørelsen af solvensprocenten, herunder opgørelse af de vægtede poster med markedsrisiko. Finanstilsynet vil ved kommende revision af kapitaldækningsbekendtgørelsen fastsætte nærmere krav til anvendelsen af in-

terne modeller. Dette indebærer bl.a. følgende kvalitative krav:

- 1) Den interne risikoberegningsmodel skal være tæt integreret i instituttets daglige risikostyringsproces og danne grundlag for rapportering af risikoeksponering til instituttets overordnede ledelse.
- 2) Instituttet skal have en risikokontrolafdeling, der er uafhængig af handelsafdelingen, og som rapporterer direkte til den overordnede ledelse. Afdelingen har til opgave at udforme og implementere instituttets risikostyringssystem. Den udarbejder og analyserer daglige rapporter om risikoberegningsmodellens resultater og om de foranstaltninger, der skal træffes i relation til handelsrammer.
- 3) Instituttets bestyrelse og overordnede ledelse skal være aktive i risikokontrolprocessen, og risikokontrolafdelingens daglige rapporter skal behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere positioner, som individuelle handlere har taget, såvel som at kunne reducere instituttets samlede risikoeksponering.
- 4) Instituttet skal råde over et tilstrækkeligt stort antal medarbejdere, der er kvalificerede til at benytte sofistikerede modeller inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner.
- 5) Instituttet skal have fastlagt procedurer til overvågning og sikring af, at en række skriftligt fastlagte interne retningslinier og kontrolforanstaltninger vedrørende den samlede/generelle anvendelse af risikoberegningsmodellen efterleves.
- 6) Instituttets modeller har med deres resultater vist, at de kan beregne risici med rimelig nøjagtighed.
- 7) Instituttet skal hyppigt gennemføre en omfattende krisesimulation (stress testing), og resultaterne af simuleringerne skal analyseres af den overordnede ledelse og afspejles i de retningslinier og rammer, som ledelsen fastsætter.
- 8) Instituttet skal foretage en uafhængig undersøgelse af risikovurderingssystemet som et led i dets regelmæssige interne revisionsproces. Denne undersøgelse skal omfatte både handelsafdelingens og den uafhængige risikokontrolafdelingens aktiviteter. Instituttet skal mindst en gang årligt foretage en undersøgelse af risikostyringsprocessen som helhed.

Instituttet skal endvidere kontrollere nøjagtigheden og resultaterne af sin model ved at gennemføre et »back-testing«-program. »Back-testing« udføres således, at den daglige potentielle risiko for tab, der bereg-

F. t. l. vedr. banker og sparekasser m.v.

nes ved hjælp af instituttets model for porteføljens daglige slutpositioner, sammenholdes med den daglige ændring i porteføljeværdien ved slutningen af den efterfølgende hverdag.

Det er ikke sikkert, at der på nuværende tidspunkt er realkreditinstitutter, der ønsker at udnytte den foreslåede mulighed for at anvende interne modeller. Dette skyldes de forholdsvis omfattende krav, der stilles i CAD II-direktivet.

Da de interne modeller indebærer en forbedring af risikostyringen i de institutter, der anvender dem, er det imidlertid positivt, at også danske institutter får denne mulighed. Af hensyn til ensartede konkurrencevilkår bør endvidere både realkreditinstitutter, pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber have muligheden.

Til nr. 8

Det foreslås, at bestemmelsen om at økonomiministeren skal godkende bestyrelsesmedlemmerne for en fond eller en forening, der ejer et realkreditinstitut, ophæves.

Forslaget skal ses på baggrund af indførelse af regler i realkreditloven om, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med, om disse bestyrelsesmedlemmer er egnede og hæderlige i henhold til den finansielle lovgivning, jf. de gældende bestemmelser i realkreditlovens § 79 a, nr. 2 og § 79 b, nr. 2.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget § 2, nr. 8.

Til nr. 10

Ifølge realkreditlovens § 76 a, kan repræsentantskabet i realkreditinstitutter, der er fonde beslutte, at fonden omdannes til aktieselskab via den såkaldte indkapslingsmodel.

Bestemmelsen henviser til, at realkreditlovens § 72 finder tilsvarende anvendelse. Ifølge realkreditlovens § 72 træffes beslutning om omdannelse af de pågældende institutters øverste myndighed.

Da realkreditinstituttets øverste myndighed ikke nødvendigvis vil være repræsentantskabet, foreslås det, at det præciseres, at beslutningen efter § 76 a skal træffes af instituttets øverste myndighed.

Til nr. 11

Forslaget sikrer, at såfremt et realkreditinstitut ikke kan svare sine forpligtelser i henhold til den efterstillede kapital, medfører dette ikke i sig selv, at instituttet anses for insolvent.

Forslaget gennemfører anbefalingen i betænkningen fra Økonomiministeriets udvalg om den finansielle

sektor efter år 2000, om at afklare lovteksten enten ved eksplicit at fratage indehaverne af efterstillet kapital retten til at indgive konkursbegæring eller ved at foretage en præcisering af insolvensbegrebet, hvor den efterstillede kapital ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

Bestemmelserne om værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud samt kortfristet supplerende kapital, fremgår af §§ 37 og 38 i bekendtgørelse om kapitaldækning for realkreditinstitutter.

Kapital optaget i henhold til disse bestemmelser, er i lighed med øvrig ansvarlig kapital optaget med det formål at kunne medgå til dækning af tab i et realkreditinstitut, også i tilfælde hvor det tillades et realkreditinstitut at fortsætte sine aktiviteter. Dette er begrundelsen for, at efterstillet kapital kan medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital i et realkreditinstitut.

Efter de gældende regler kan ejere af efterstillet kapital i lighed med øvrige fordringshavere i et realkreditinstitut indgive konkursbegæring, jf. konkurslovens § 17. Hvorvidt en konkursbegæring fra en fordringshaver kan danne grundlag for et konkursdekret vil afhænge af, om fordringshaveren har en retlig interesse i at fremkalde en konkurs. Hvis det med sikkerhed kan fastslås, at der intet vil fremkomme til dækning af en given fordring, og fordringshaverene ikke i øvrigt kan anføre nogen rimelig interesse i at fremkalde en konkurs, kan konkursdekret ikke afsiges. I praksis vil der i forbindelse med et realkreditinstituts konkurs ofte ikke være midler til at honorere den efterstillede kapital. Det vil derfor være tvivlsomt om en konkursbegæring med baggrund i den efterstillede kapital vil kunne efterkommes og dermed føre til afsigelse af et konkursdekret.

Med forslaget sikres det, at retsstillingen er sikker og forudsigelig ved bedømmelsen af om et realkreditinstitut er insolvent. Det præciseres, at efterstillet kapital ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

Det er kun i forhold til konkurslovens § 17, stk. 2, at der sker afvigelser i forhold til konkurslovens regler. Således gælder bl.a., at indehavere af efterstillet kapital fortsat har stemmeret i konkursboet og kan, hvis der stadig er midler til rådighed efter at de anmeldte simple krav m.v. er dækket, opnå en dividendebetaling.

Bestemmelsen vil formentlig i praksis være et begrænset indgreb, da det som nævnt vil være tvivlsomt under gældende lovgivning, om en konkursbegæring vil kunne efterkommes og dermed føre til afsigelse af et konkursdekret. Hertil kommer, at den efterstillede kapital, på flere punkter er væsentlig forskellig fra al-

mindelige fordringer i et realkreditinstitut. Der kan ske udskydelse af rentebetalinger, kapitalen kan under nærmere omstændigheder nedskrives, og den efterstillede kapital er i tilfælde af konkurs efterstillet al anden ikke efterstillet gæld.

Til § 3

Lov om fondsmæglerselskaber

Til nr. 1

Med ændringen udvides den eksisterende underretningspligt i § 7, stk. 1, til at gælde etablering af en filial i alle lande i stedet for kun at gælde inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Til nr. 2

Bestemmelsen er en procedureregulering, der omhandler oplysninger, som Finanstilsynet skal videresende i forbindelse med danske fondsmæglerselskabers etablering af filialer i udlandet.

Det foreslås, at Finanstilsynet som hidtil alene skal videresende de i lov om fondsmæglerselskaber § 7, stk. 1, nævnte oplysninger til tilsynsmyndighederne i det land, hvor filialen etableres, når dette land er medlem af Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Denne procedure udspringer af princippet i Investeringsservicedirektivet om gensidig anerkendelse for fondsmæglerselskaber, hvorefter en tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed i et land i Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, vil give ret til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser i andre lande i Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med (»det europæiske pas«). Hvis fondsmæglerselskabet ønsker at etablere en filial i andre lande, skal fondsmæglerselskabet opfylde det pågældende lands lovgivning.

Til nr. 3

Ændringen er en præcisering som følge af forslaget § 3, nr. 2.

Til nr. 4

Forslaget sikrer, at den eksisterende underretningspligt om ændrede forhold i § 7, stk. 4, der gælder for filialer inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, også udstrækkes til at gælde filialer i andre lande (3. lande). Dog således at værtslandets tilsynsmyndigheder ikke skal underrettes i disse tilfælde, da der ikke nødven-

digvis foreligger underretningsskiftaler med 3. lande. Det er således 3. landenes lovgivning, der skal sikre, at 3. landene får de informationer, som 3. landene skønner nødvendige.

Til nr. 5

Bestemmelserne foreslås ophævet. Bestemmelserne er en videreførelse af § 30 i lov om Københavns Fondsbørs. Det har, efter lov om fondsmæglerselskaber er trådt i kraft, vist sig, at fondsmæglerselskaber i højere grad end de daværende børsmæglerselskaber er specialiserede i enkelte tjenesteydelser og instrumenter, og derfor kun har tilladelse til at udføre disse tjenesteydelser. Bestemmelserne har derfor i praksis ringe betydning. Ved ophævelse af bestemmelserne lige-stilles fondsmæglerselskaberne med andre værdipapirhandlere, hvor et lignende forbud ikke er indført.

Til nr. 6

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet kan tillade, at et fondsmæglerselskab kan benytte interne modeller ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisiko. Denne mulighed er i overensstemmelse med det såkaldte CAD II-direktiv (98/31/EØF), og kravene i dette direktiv skal derfor være opfyldt.

Det må forventes, at ingen fondsmæglerselskaber på grund af selskabernes størrelse på nuværende tidspunkt ønsker at udnytte den foreslåede mulighed for at anvende interne modeller. Dette skyldes de forholdsvis omfattende krav, der stilles i CAD II-direktivet.

Da de interne modeller indebærer en forbedring af risikostyringen i de fondsmæglerselskaber, der vil anvende dem, er det imidlertid positivt, at også danske fondsmæglerselskaber får denne mulighed. Af hensyn til ensartede konkurrencevilkår bør både pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber have muligheden.

Et fondsmæglerselskab kan have kreditrisici i forbindelse med tilgodehavender hos f.eks. kunder og pengeinstitutter. Opgørelsen af disse risici påvirkes ikke af CAD II-direktivet, der derimod vedrører markedsrisici, dvs. risikoen for tab som følge af ændringer i renter, aktie- og valutakurser samt råvarepriser.

Baggrunden for reglerne i direktivet er, at nogle pengeinstitutter har udviklet egne risikostyringssystemer, der kan måle de markedsrisici, som institutterne løber, mere præcist end de standardmetoder, der er anført i de gældende EF-direktiver. Disse risikostyringssystemer kaldes normalt for interne modeller eller Value at Risk-modeller (VaR-modeller).

Princippet i modellerne er, at risikoen for tab beregnes med udgangspunkt i de faktiske ændringer i renter samt aktie- og valutakurser samt råvarepriser, der har

kunnet konstateres i det seneste år eller i en længere periode.

Ved udarbejdelsen af CAD II-direktivet fandt man, at selskaber, der anvender interne modeller ved deres interne risikostyring, også ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisici skulle have mulighed for at anvende disse modeller i stedet for standardmetoderne. Da der er tale om et minimums-direktiv, er det op til det enkelte medlemsland at afgøre, om landets selskaber skal have denne mulighed.

Endvidere skal tilsynsmyndigheden i hvert enkelt tilfælde tage stilling til, om en intern model kan anvendes ved beregningen af de vægtede poster med markedsrisiko. Det er selskabets bestyrelse og direktion, der har ansvaret for, at modellen lever op til kravene i direktivet og de eventuelle supplerende krav stillet af tilsynsmyndigheden.

Reglerne i CAD II-direktivet er udformet således, at niveauet for de vægtede poster med markedsrisiko i gennemsnit er nogenlunde det samme, uanset om selskabet anvender interne modeller eller anvender standardmetoden. Afhængigt af selskabets konkrete markedsrisici kan anvendelse af interne modeller både give større og mindre vægtede poster end standardmetoden og dermed både et mindre og et større krav til den kapital, selskabet skal have.

Uanset om et selskab anvender standardmetoden eller en intern model, vil der - f.eks. ved en valutakrise - kunne forekomme så store ændringer i renter, aktie- eller valutakurser eller råvarepriser, at selskabets tab overstiger den krævede kapital. Selskabets bestyrelse og direktion skal derfor løbende sikre sig, at der er en passende sammenhæng mellem selskabets kapitalforhold og dets risici.

Anvendelse af de interne modeller kræver, at betingelserne i CAD II-direktivet er opfyldt. Finanstilsynet fastsætter, jf. § 16, stk. 1, nærmere regler for opgørelsen af solvensprocenten, herunder opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisiko. Finanstilsynet vil ved kommende revision af kapitaldækningsbekendtgørelsen fastsætte nærmere krav til anvendelsen af interne modeller. Dette indebærer bl.a. følgende kvalitative krav:

- 1) Den interne risikoberegningsmodel skal være tæt integreret i selskabets daglige risikostyringsproces og danne grundlag for rapportering af risikoeksponering til selskabets overordnede ledelse.
- 2) Selskabet skal have en risikokontrolafdeling, der er uafhængig af handelsafdelingen, og som rapporterer direkte til den overordnede ledelse. Afdelingen har til opgave at udforme og implementere selskabets risikostyringssystem. Den udar-

bejder og analyserer daglige rapporter om risikoberegningsmodellens resultater og om de foranstaltninger, der skal træffes i relation til handelsrammer.

- 3) Selskabets bestyrelse og overordnede ledelse skal være aktive i risikokontrolprocessen, og risikokontrolafdelingens daglige rapporter behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere positioner, som individuelle handlere har taget, såvel som at kunne reducere selskabers samlede risikoeksponering.
- 4) Selskabet skal råde over et tilstrækkeligt stort antal medarbejdere, der er kvalificerede til at benytte sofistikerede modeller inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner.
- 5) Selskabet skal have fastlagt procedurer til overvågning og sikring af, at en række skriftligt fastlagte interne retningslinier og kontrolforanstaltninger vedrørende den samlede/generelle anvendelse af risikoberegningsmodellen efterleves.
- 6) Selskabets modeller har med deres resultater vist, at de kan beregne risici med rimelig nøjagtighed.
- 7) Selskabet skal hyppigt gennemføre en omfattende kriesimulation (stress testing), og resultaterne af simuleringerne skal analyseres af den overordnede ledelse og afspejles i de retningslinier og rammer, som ledelsen fastsætter.
- 8) Selskabet skal foretage en uafhængig undersøgelse af risikovurderingssystemet som et led i dets regelmæssige interne revisionsproces. Denne undersøgelse skal omfatte både handelsafdelingens og den uafhængige risikokontrolafdelings aktiviteter. Selskabet skal mindst en gang årligt foretage en undersøgelse af risikostyringsprocessen som helhed.

Fondsmæglerselskabet skal endvidere kontrollere nøjagtigheden og resultaterne af sin model ved at gennemføre et »back-testing«-program. »Back-testing« udføres således, at den daglige potentielle risiko for tab, der beregnes ved hjælp af selskabets model for porteføljens daglige slutpositioner, sammenholdes med den daglige ændring i porteføljeværdien ved slutningen af den efterfølgende hverdag.

Til nr. 7

Forslaget sikrer, at såfremt et fondsmæglerselskab ikke kan svare sine forpligtelser i henhold til den efterstillede kapital, medfører dette ikke i sig selv, at fondsmæglerselskabet anses for insolvent.

Forslaget gennemfører anbefalingen i betænkningen fra Økonomiministeriets udvalg om den finansielle

le sektor efter år 2000, om at afklare lovteksten enten ved eksplicit at fratage indehaverne af efterstillet kapital retten til at indgive konkursbegæring eller ved at foretage en præcisering af insolvensbegrebet, hvorefter den efterstillede kapital ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

Efterstillet kapital optaget i henhold til § 18, stk. 1 og 2 er i lighed med øvrig ansvarlig kapital optaget med det formål at kunne medgå til dækning af tab i et fondsmæglerselskab, også i tilfælde hvor det tillades et fondsmæglerselskab at fortsætte sine aktiviteter. Dette er begrundelsen for, at efterstillet kapital kan medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital i et fondsmæglerselskab.

Efter de gældende regler kan ejere af efterstillet kapital i lighed med øvrige fordringshavere i et fondsmæglerselskab indgive konkursbegæring, jf. konkurslovens § 17. Hvorvidt en konkursbegæring fra en fordringshaver kan danne grundlag for et konkursdekret vil afhænge af, om fordringshaveren har en retlig interesse i at fremkalde en konkurs. Hvis det med sikkerhed kan fastslås, at der intet vil fremkomme til dækning af en given fordring, og fordringshaverene ikke i øvrigt kan anføre nogen rimelig interesse i at fremkalde en konkurs, kan konkursdekret ikke afsiges. I praksis vil der i forbindelse med et fondsmæglerselskabs konkurs ofte ikke være midler til at honorere den efterstillede kapital. Det vil derfor være tvivlsomt om en konkursbegæring med baggrund i den efterstillede kapital vil kunne efterkommes og dermed føre til afsigelse af et konkursdekret.

Med forslaget sikres det, at retsstillingen er sikker og forudsigelig ved bedømmelsen af om et fondsmæglerselskab er insolvent. Det præciseres, at efterstillet kapital ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

Det er kun i forhold til konkurslovens § 17, stk. 2, at der sker afvigelser i forhold til konkurslovens regler. Således gælder bl.a., at indehavere af efterstillet kapital fortsat har stemmeret i konkursboet og kan, hvis der stadig er midler til rådighed efter at de anmeldte simple krav m.v. er dækket, opnå en dividendebetaling.

Bestemmelsen vil formentlig i praksis være et begrænset indgreb, da det som nævnt vil være tvivlsomt

under gældende lovgivning, om en konkursbegæring vil kunne efterkommes og dermed føre til afsigelse af et konkursdekret. Hertil kommer, at den efterstillede kapital, som det fremgår af § 18, stk. 1 og 2, på flere punkter er væsentlig forskellig fra almindelige fordringer i et fondsmæglerselskab. Der kan ske udskydelse af rentebetalingen, kapitalen kan under nærmere omstændigheder nedskrives, og den efterstillede kapital er i tilfælde af konkurs efterstillet al anden ikke efterstillet gæld.

Til nr. 8

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 9

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelse af hæfestraffen pr. 1. juli 2001, jf. lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Til § 4

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2001.

Det foreslås, at bestemmelserne der præciserer, at efterstillet kapital ikke kan indgå i solvensbedømmelsen, alene gælder for kapital udstedt efter lovens ikrafttræden. Kapital udstedt før lovens ikrafttræden vil indgå efter de hidtil gældende principper, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 10, § 2, nr. 11 og § 3, nr. 7.

Til § 5

Færøerne og Grønland

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Lovens §§ 1 og 3 kan dog sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som landsdelenes særlige forhold tilsiger. Forslagets § 2 gælder dog for Færøerne og Grønland, idet realkreditloven gælder for disse landsdele.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 6. ...

Stk. 12. Finanstilsynet kan i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets 2. samordningsdirektiv suspendere behandlingen af ansøgninger om godkendelse af pengeinstitutter, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

§ 6 b. Et pengeinstitut, der ønsker at etablere en filial i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger om filialen:

- 1) i hvilket land filialen ønskes etableret,
- 2) en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation, og de planlagte aktiviteter,
- 3) filialens adresse og
- 4) navnene på filialens ledelse.

Stk. 2. Finanstilsynet videregiver de i stk. 1 nævnte oplysninger og oplysninger om pengeinstituttets ansvarlige kapital og solvensnøgletal samt oplysninger om indskydergarantiordningen til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne og underretter pengeinstituttet herom. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af pengeinstituttets tilladelse.

§ 1

I lov om banker og sparekasser m.v., jf. lovbestemt godkendelse nr. 706 af 14. juli 2000, som ændret ved § 2 i lov nr. 1327 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 12*, udgår: »i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets 2. samordningsdirektiv«.

2. I § 6 b, *stk. 1*, udgår: »inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med«.

3. § 6 b, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Ved etablering af en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, videregiver Finanstilsynet de i stk. 1 nævnte oplysninger og oplysninger om pengeinstituttets ansvarlige kapital og solvensnøgletal samt oplysninger om indskydergarantiordningen til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysninger og underretter pengeinstituttet herom. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af pengeinstituttets tilladelse.«.

Gældende formulering

Stk. 3. Finanstilsynet kan undlade at fremsende de nævnte oplysninger, hvis der er grund til at betvivle, at pengeinstituttets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for de påtænkte etablering.

Stk. 4. Pengeinstituttet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 1 nævnte forhold. Meddelelsen skal være modtaget senest 1 måned før ændringen foretages.

§ 12. Med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, finder aktieselskabslovens § 49, stk. 2, 3. og 4. pkt., stk. 3-5 og stk. 7, 1. pkt., § 50, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 51, stk. 1, § 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4, § 55 a, § 56, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, § 57, § 64, § 177 og § 178, stk. 1, tilsvarende anvendelse på sparekasser.

§ 15 e. ...

Stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, 2. pkt. samt aktieselskabslovens § 49, stk. 2, 3. og 4. pkt., stk. 3-5 og stk. 7, 1. pkt., § 50, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 51, stk. 1, § 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4, § 55 a, § 56, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, § 57, § 64, § 177 og § 178, stk. 1, tilsvarende anvendelse på andelskasser.

§ 15 j. ...

Stk. 3. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, 2. pkt. samt aktieselskabslovens § 49, stk. 2, 3. og 4. pkt., stk. 3-5 og stk. 7, 1. pkt., § 50, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 51, stk. 1, § 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4, § 55 a, § 56, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, § 57, § 64, § 177 og § 178, stk. 1, tilsvarende anvendelse på en sammenslutning af andelskasser.

Lovforslaget

4. I § 6 b, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »de«: »i stk. 1 og 2«.

5. § 6 b, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Pengeinstituttet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet enhver ændring af de i stk. 1 nævnte forhold. Meddelelsen skal være modtaget senest en måned inden, at ændringen foretages. Pengeinstituttet er tilsvarende forpligtet over for værtslandets tilsynsmyndighed, såfremt værtslandet er et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.«

6. I § 12, § 15 e, stk. 2 og § 15 j, stk. 3, indsættes efter »§ 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4,«: »§ 54 b,« og efter »§ 64,« indsættes: »§ 76 a,«.

*Gældende formulering***§ 15 e. ...**

Stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, 2. pkt. samt aktieselskabslovens § 49, stk. 2, 3. og 4. pkt., stk. 3-5 og stk. 7, 1. pkt., § 50, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 51, stk. 1, § 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4, § 55 a, § 56, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, § 57, § 64, § 177 og § 178, stk. 1, tilsvarende anvendelse på andelskasser.

§ 15 j. ...

Stk. 3. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, 2. pkt. samt aktieselskabslovens § 49, stk. 2, 3. og 4. pkt., stk. 3-5 og stk. 7, 1. pkt., § 50, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 51, stk. 1, § 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4, § 55 a, § 56, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, § 57, § 64, § 177 og § 178, stk. 1, tilsvarende anvendelse på en sammenslutning af andelskasser.

§ 15 f. Flere andelskasser kan i fællesskab opfylde lovens krav, såfremt de er medlemmer af en sammenslutning af andelskasser, der har fået tilladelse efter § 6. Tilladelse forudsætter, at sammenslutningen opfylder de i De Europæiske Fællesskabers direktiv af 12. december 1977, art. 2, stk. 4 a, nævnte betingelser. Sammenslutningen anses herefter for ét pengeinstitut i relation til bestemmelserne i lovens kapitel 1-3 a, 4 E og 5-13.

§ 21. Den ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital, jf. § 22, stk. 2, skal til enhver tid udgøre mindst 8 pct. af pengeinstituttets vægtede aktiver m.v., herunder poster med markedsrisiko. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelse af solvensprocenten.

Lovforslaget

7. I § 15 e, stk. 2 og § 15 j, stk. 3, indsættes efter »§ 55 a,«: »§ 56, stk. 1 og 2, 1. pkt., og stk. 4, § 57,«.

8. I § 15 f, stk. 1, ændres »de i De Europæiske Fællesskabers direktiv af 12. december 1977, art. 2, stk. 4 a, nævnte betingelser« til: »bestemmelserne i artikel 2, stk. 5, i Rådets direktiv nr. 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut«.

9. I § 21, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Finanstilsynet kan tillade, at et institut ved opgørelse af de vægtede poster med markedsrisiko kan anvende interne modeller.«.

Gældende formulering

§ 54. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 3, 5 og 7, § 1 a, §§ 2, 4 og 4 a, § 6, stk. 1, § 7 b, stk. 1, 6, 7 og 8, § 7 c, stk. 1, § 7 g, stk. 1-3, § 11, stk. 6, § 15 d, stk. 1, § 15 e, stk. 3, § 15 f, stk. 3, § 15 k, stk. 1, § 18 og § 18 a, stk. 1, § 19, stk. 1 og 2, § 19 a, § 19 b, § 19 c, stk. 1, § 19 d, § 19 e, § 19 f, § 19 g, § 19 h, § 20, § 21, stk. 3, § 22, stk. 3, § 23, stk. 1-4, § 23 a, stk. 1-4, §§ 24 og 25, § 27, stk. 1, § 28, stk. 2, § 29, jf. §§ 30-33, § 34, stk. 1, 7, 8, 9 og 10, § 35, § 37, stk. 5, §§ 38, 39, 39 a og 41 a, §§ 47 og 48, § 49, stk. 5, 3. pkt., § 50, stk. 2, og § 51 straffes med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter borgerlig straffelov. Overtrædelse af bestemmelserne i § 42 a, stk. 1, straffes med bøde. Med bøde straffes et pengeinstitut, der ikke efterkommer et pålæg, der er givet i medfør af § 1, stk. 6. Overtrædelse af aktieselskabslovens § 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4, og § 56, stk. 2, 1. pkt., straffes med bøde.

§ 42.

Stk. 5. I låneudmålingsgrundlaget kan uanset stk. 3 medtages det til ejendommen hørende tilbehør, der ikke er omfattet af tinglyst pantebrev i den faste ejendom, jf. tinglysningslovens §§ 37 og 38, såfremt dette alene skyldes, at tilbehøret ejes af en anden end ejeren af den faste ejendom, og såfremt der til sikkerhed for lånet i den faste ejendom opnås pant i dette tilbehør i medfør af tinglysningslovens § 47 eller § 47 b, stk. 2.

Lovforslaget

10. I § 22 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Uanset konkurslovens § 17, stk. 2, anses et pengeinstitut, der ikke kan opfylde sine forpligtelser på efterstillet kapital optaget i henhold til § 22, stk. 1 og 2, ikke for at være insolvent.«.

11. I § 54, stk. 1, ændres »hæfte« til: »fængsel«.

§ 2

I realkreditloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 738 af 4. august 2000, som ændret ved § 3 i lov nr. 1327 af 20. december 2000 foretages følgende ændringer:

1. I § 42, stk. 5, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

*Gældende formulering***§ 50. ...**

Stk. 2. Finanstilsynet videresender de i stk. 1 nævnte oplysninger samt oplysninger om instituttets ansvarlige kapital til de kompetente myndigheder i værtslandet senest 3 måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger og underretter realkreditinstituttet herom.

§ 50. ...

Stk. 3. Finanstilsynet kan dog undlade at fremsende de nævnte oplysninger, hvis der er grund til at betvivle, at realkreditinstituttets administrative strukturer og finansielle situation er forsvarlige under hensyntagen til den påtænkte etablering. Finanstilsynet giver instituttet meddelelse herom senest 3 måneder fra modtagelsen af alle de i stk. 1 nævnte oplysninger

Stk. 5. Realkreditinstituttet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte forhold. Meddelelsen skal være modtaget senest 1 måned inden, at ændringen foretages.

§ 51. Et realkreditinstitut, der ønsker at udøve virksomhed i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet land, skal give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af, hvilke aktiviteter der ønskes udøvet.

Stk. 2. Finanstilsynet videregiver den i stk. 1 omhandlede meddelelse til de kompetente myndigheder i værtslandet senest en måned efter modtagelsen af denne meddelelse.

Lovforslaget

2. I § 50, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Ved etablering af en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, videresender Finanstilsynet de i stk. 1 nævnte oplysninger samt oplysninger om instituttets ansvarlige kapital til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne og underretter realkreditinstituttet herom. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af realkreditinstituttets tilladelse.«.

3. I § 50, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »de«: »i stk. 1 og 2«.

4. § 50, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Realkreditinstituttet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet enhver ændring af de i stk. 1 nævnte forhold. Meddelelsen skal være modtaget senest en måned inden, at ændringen foretages. Realkreditinstituttet er tilsvarende forpligtet over for værtslandets tilsynsmyndighed, såfremt værtslandet er et land inden for Den Europæiske Union, eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med.«.

5. I § 51, stk. 1, indsættes efter »et andet land«: »inden for den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med«.

6. § 51, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Finanstilsynet videregiver den i stk. 1 omhandlede meddelelse samt en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af realkreditinstituttets tilladelse, til tilsynsmyndighederne i værtslandet, senest en måned efter modtagelsen af denne meddelelse.«.

*Gældende formulering***§ 53. ...**

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter regler om risikovægtning af aktiver m.v., herunder poster med markedsrisiko, samt om kontrol med opfyldelsen af solvenskravet. Finanstilsynet fastsætter endvidere regler om opgørelse og indberetning af realkreditinstitutets samlede renterisici.

§ 74. ...

Stk. 3. Bestyrelsens medlemmer skal godkendes af økonomiministeren. En godkendelse kan tilbagekaldes, når omstændighederne taler herfor.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om valg og sammensætning af bestyrelsen.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 2 og 4 finder ikke anvendelse på Industriens Realkreditfond.

§ 76 a. I realkreditinstitutter, der er fonde, kan repræsentantskabet beslutte, at fonden opløses uden likvidation ved overdragelse af fondens aktiver og passiver som helhed til et af fonden ejet eller oprettet aktieselskab, der har tilladelse til at drive realkreditvirksomhed. Der oprettes i aktieselskabet en bunden fondsreserve svarende til værdien af de indskudte aktiver efter fradrag af fondens gæld, jf. §§ 76 b og 76 c.

Lovforslaget

7. I § 53, stk. 5, indsættes som nyt 2. pkt.:

»Finanstilsynet kan tillade, at et realkreditinstitut ved opgørelse af de vægtede poster med markedsrisiko kan anvende interne modeller.«.

2. pkt. bliver herefter 3. pkt.

8. § 74, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

9. I § 74, stk. 5, som herefter bliver stk. 4 ændres »4« til: »3«.

10. I § 76 a, stk. 1, ændres »repræsentantskabet« til: »institutets øverste myndighed«.

11. I § 86 indsættes som *nyt stykke 2*:

»Stk. 2. Uanset konkurslovens § 17, stk. 2, anses et realkreditinstitut, der ikke kan opfylde sine forpligtelser på efterstillet kapital optaget som værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud samt kortfristet supplerende kapital, ikke for at være insolvent.«.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 3

I lov om fondsmæglerselskaber, jf. lovbeholdning nr. 704 af 17. juli 2000, som ændret ved § 4 i lov nr. 1327 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

§ 7. Et fondsmæglerselskab, der ønsker at etablere en filial i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger om filialen:

- 1) I hvilket land filialen ønskes etableret,
- 2) en driftsplan, hvori der blandt andet angives, hvilken art forretninger der påtænkes udført, samt filialens organisation,
- 3) filialens adresse og navnene på filialens ledelse.

Stk. 2. Finanstilsynet videregiver de i stk. 1 nævnte oplysninger og oplysninger om en eventuel investorbeskyttelsesordning til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne og underretter fondsmæglerselskabet herom. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte tjenesteydelser er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undlade at fremsende de nævnte oplysninger, hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Finanstilsynet giver fondsmæglerselskabet meddelelse herom senest 3 måneder efter modtagelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Stk. 4. Fondsmæglerselskabet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 1 og 2 nævnte forhold, senest en måned før ændringen foretages.

Lovforslaget

1. I § 7, *stk. 1* udgår: »inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med«.

2. § 7, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Ved etablering af en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, videregiver Finanstilsynet de i stk. 1 nævnte oplysninger og oplysninger om en eventuel investorbeskyttelsesordning til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysninger og underretter fondsmæglerselskabet herom. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse.«.

3. I § 7, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »de«: »i stk. 1 og 2«.

4. § 7, *stk. 4* affattes således:

»*Stk. 4.* Fondsmæglerselskabet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet enhver ændring i de i stk. 1 og 2 nævnte forhold. Meddelelsen skal være modtaget senest en måned inden, at ændringen foretages. Fondsmæglerselskabet er tilsvarende forpligtet over for værtslandets tilsynsmyndighed, såfremt værtslandet er et land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.«.

*Gældende formulering***§ 12. ...**

Stk. 4. Den i stk. 1 nævnte personkreds må ikke for egen regning lade udføre eller deltage i forretninger, som er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse, gennem en anden værdipapirhandler.

Stk. 5. Stk. 4 gælder dog ikke for den omfattende personkreds egne pensionsordninger. Fondsmæglerselskabets ledelse skal dog orienteres om sådanne forretninger.

§ 16. Den ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital, jf. §§ 18, stk. 2, skal til enhver tid udgøre mindst 8 pct. af fondsmæglerselskabets vægtede aktiver m.v., herunder poster med markedsrisiko. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af solvensprocenten.

§ 21. ...

Stk. 2. Et fondsmæglerselskabs beholdning af kvalificerede andele må ikke overstige 60 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital før fradrag i henhold til § 17, stk. 9. Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af en anden virksomhed, hvori den kvalificerede andel besiddes. Den bogførte værdi af de kapitalandele, som et fondsmæglerselskab har erhvervet, må ikke overstige 100 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital. Kapitalandele, der fradrages ved beregning af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital, eller kapitalandele i selskaber, som sammen med fondsmæglerselskabet er omfattet af konsolidering, medregnes ikke i de i stk. 1 og nærværende stykkes 1. og 2. pkt. nævnte grænser.

Lovforslaget

5. § 12, stk. 4-5, ophæves.

6. I § 16, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Finanstilsynet kan tillade, at et fondsmæglerselskab ved opgørelse af de vægtede poster med markedsrisiko kan anvende interne modeller.«.

7. I § 18 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Uanset konkurslovens § 17, stk. 2, anses et fondsmæglerselskab, der ikke kan opfylde sine forpligtelser på efterstillet kapital optaget i henhold til § 18, stk. 1 og 2, ikke for at være insolvent.«.

8. I § 21, *stk. 2, 4. pkt.* ændres »nærværende stykkes 1. og 2. pkt.« til: »nærværende stykkes 1. og 3. pkt.«.

Gældende formulering

Stk. 7. Finanstilsynet kan undtage fra bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt.

§ 36. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 2, 4, 6 og 7, § 2, stk. 1 og 2, § 5, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, 4, 5 og 7, § 9, stk. 1, 6, 7 og 8, § 11, stk. 1 og 5, § 11 a, § 11 b, § 11 c, § 11 d, § 11 e, § 12, stk. 1, 2, 4 og 5, § 12 a, § 12 b, § 13, § 14, § 16, stk. 3, § 18, stk. 5, § 19, stk. 1-4, § 20, stk. 1-4, § 20 a, § 21, stk. 1, 2, 4 og 5, § 21 a, § 23, § 28 og § 30 straffes med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Lovforslaget

9. I § 21, *stk. 7* ændres »stk. 2, 2. pkt.« til: »stk. 2, 3. pkt.«.

10. I § 36, *stk. 1*, ændres »hæfte« til: »fængsel«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2001.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 1, nr. 10, § 2, nr. 11 og § 3, nr. 7, der præciserer, at efterstillet kapital ikke indgår ved bedømmelsen af om et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab er insolvent, gælder kun for efterstillet kapital, der er udstedt efter lovens ikrafttræden.

§ 5

§§ 1 og 3 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.

Til lovforslag nr. L 168. Skriftlig fremsættelse (8. februar 2001)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven og lov om fondsmæglerselskaber. (Anvendelse af interne modeller til kapitaldækningsformål, etablering af filialer i andre lande og præcisering af insolvensbegrebet).

(Lovforslag nr. L 168).

Det fremgår af det såkaldte CAD II-direktiv (direktiv 98/31/EØF af 22. juni 1998), at institutter bør have mulighed for at anvende interne modeller i deres interne riskostyring. Baggrunden er, at disse modeller kan måle de markedsrisici, institutterne løber, mere præcist end de metoder, der følger af de gældende EF-direktiver. Da anvendelsen heraf således vil indebære en forbedring af risikostyringen i de pågældende institutter, foreslås det, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber gives denne mulighed.

I betænkningen fra Økonomiministeriets udvalg om den finansielle sektor efter år 2000 anbefales det, at der foretages en præcisering af insolvensbegrebet i en række finansielle love. Baggrunden er, at der i dag er en vis usikkerhed forbundet med den efterstillede kapital's stilling i forbindelse med en krise i et institut.

Med forslaget sikres det, at retsstillingen er sikker og forudsigelig ved bedømmelsen af, om

et penge- eller realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab er insolvent, idet det præciseres, at efterstillet kapital udstedt af pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber efter lovens ikrafttræden ikke indgår ved solvensbedømmelsen.

Det er vurderingen, at der for indehavere af efterstillet kapital i praksis er tale om et begrænset indgreb, således gælder bl.a. at de fortsat har stemmeret i konkursboet og kan, hvis der er midler til rådighed efter at de anmeldt simple krav m.v. er dækket, opnå en dividendeudbetaling

Som led i en styrkelse af tilsynet med den finansielle sektor foreslås endvidere, at den eksisterende underretningspligt til Finanstilsynet ved etablering af en filial udvides til at gælde alle lande i stedet for kun at gælde inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Endelig foreslås det som led i en regelforenkligning, at bestemmelsen i realkreditloven, om at økonomiministeren skal godkende bestyrelsesmedlemmerne for en fond eller en forening, der ejer et realkreditinstitut, ophæves. Dette svarer til reglerne i de øvrige finansielle love

Lovforslaget indeholder endvidere mindre redaktionelle rettelser.

Med disse bemærkninger og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.